

အစိမ်းရောင်

စာချုပ်

ဟိန်းဆက်သွင်

မင်းလည်း မင်းလမ်းသွား
ငါလည်း ငါ့လမ်းသွားလို့
ပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့
အမေးစကားအရိပ်တွေဝဲကာ
ဘဝ ယန္တရားရဲ့
ခွေးသွားစိပ်တွေထဲမှာ
ပြေးလွှား ... စိတ် ဖြေ
အတိတ်တွေကို
ကြိတ်ချေ ဖျက်ဆီးခဲ့ကြပြီ။

" အသည်းနှလုံးရဲ့ သံဝေဂ လင်္ကာ "

ချိုနှုတ်ခမ်းနှင့်၊ အနမ်းလည်းပန်
မေတ္တာရံ၍၊ ပျော်စံရိပ်လှုံ
ရင်ခုန်စရာ၊ ချစ်ခြင်းမှာကား
သမုဒ္ဒရာ၊ ရေမျက်နှာထက်
ခဏတက်သည်
ရေပွက်ပမာ၊ တသက်လျာတည်း။

*** *** ***

" မီးပုံးပျံမလေး "

မီးစာလည်း ... ကောင်း၊
မိုင်း ... တထောင်းထောင်း၊ ထ၊
လေတိုက်နှုန်း အချိုးကျချိန်မှာ ...
တစ်ရှိန်ထိုး ပျံတက်သွားလိုက်တာ၊
မူလ၊ ဌာနေဆီ (ဘယ်တော့မှ)
ပြန်မလာတော့ဘူး ... တဲ့။ ။

*** *** ***

" စိုးတထိတ်ထိတ် "

ချစ်သူ စိတ်အဆင်းက ...

လမင်းလို ... ရွှေလျား၊
ဟော ... ပြည့်သွားပြန်ပြီ၊
ဟော ... ဆုတ်သွားပြန်ပြီ၊
ပြည့်တဲ့အခါ ... အရောင်လင်း၊
ဆုတ်တဲ့အခါ ... အမှောင်ချဉ်း၊
မင်း ... တတ်နိုင်ရဲ့။
တစ်လ ကြာကြာ၊ လ၊ မသာဘူး၊
တစ်လအတွင်း၊ လမင်း ချစ်သူ၊
မောင့်ပျိုဖြူက၊ အမူရာစုံ၊
လင်းပုံတစ်လှည့်၊ မှိန်ခဲ့တစ်သွယ်၊
သည့်နှယ် ပြောင်းလဲ၊ ကစားဆဲပဲ၊
ရဲရဲ မပျော်နိုင်ဘူးပေါ့။
ခုတော့ လပြည့်ညပေါ့ကွယ်။
ဘယ်တော့ လဆုတ်ဦးမှာလဲ။

*** *** ***

" ကိန္နရီချောင်းခြား ပတ်ပျိုး "

မီးဝေးတော့၊ ချိတ်အေးတယ် ... တဲ့။

(ဪ ... အချစ်ရယ်)

ခရီးဝေးတော့၊ ကျိတ်ဆွေးတယ်။

မနီးသေးတော့၊ စိတ်လေးတယ်။ ။

*** *** ***

" ဆေးဖက်ဝင် "

ဟော ...

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်လည်း၊

နိစ်ရာသီ၊ တူရာသီကနေ၊

ဗြိစ္ဆာရာသီကို ပြောင်းသွားပြီ။

ငါတို့မွေးနံ တနင်္လာဂြိုဟ်ကလည်း

(၁၈၀)အံသာ အကွာနဲ့ ...

ပြဿရာသီကို ရောက်လို့၊

ကြတ္တိကာနက္ခတ်နဲ့ စန်းယှဉ်လို့၊

(ကဲ ...)

အချိန်ကျပြီ ... အချစ်။

(ငါ့ကို ...)

"ကိုကို" ... လို့၊

ခေါ်လှည့်တော့ကွယ်။ ။

*** *** ***

" သွေဖည် ... ခန်း "

ကြင်နာလျက် ... စိမ်း၊ ဖျက်သိမ်း ... ဖယ်ခွာ၊

ဝဋ်နာ ... ကံ၊ ကြွေး၊ မပြေသေးတော့ ...

နေရေး၊ ခက်ခက်၊ ဖြေတွေးလျက် ... ပူ၊

အတူ ရှိသမျှ၊ လူမသိသမျှနဲ့၊

ထိရှ ... ရှောင်ဖယ်၊ နှောင်တွယ် ... တင်းဖြတ်၊

မပတ်သက်နှင့်၊ တပ်မက်ခွင့် ... မပေး၊
သခင့် ဘေးမှာ၊ ခွင့်ရေးမသာပြီ ...
သခင့်ဆန္ဒ၊ ခွင့်ပန်မှ ... ပယ်၊
တကယ်ဆိုတော့၊
ဘယ်လိုချောထွေး၊ ဘယ်လိုနွေးပိုက်၊
အလိုလိုက်ချင်၊ တွယ်တာချင်သမျှ၊
ရင်ဝ ... ဒဏ်ပြင်း၊ ငိုချင်း တင်းထိန်း၊
ချင်းစိမ်းနဲ့ မိဿလင်၊ ဖြစ်အင် ကြုံဆုံ၊
မျက်ရည်ဘုံနန်း၊ ခွဲခွာခန်းမှာ ...
မလွမ်းရဲလည်း၊ လမ်းခွဲတော့မယ်၊
မော့ရယ် ဟားတိုက်၊ လှောင်ရယ်လိုက်ရင်း၊
အားတင်း နှုတ်ဆက်၊ ပြုံးလျက် ထေ့ထေ့၊
ကျောခိုင်း၍ ... ထွက်၊ နှုတ်မဆက်ဘူး ...
ကြင်လျက် မကပ်၊ မမြင်ရပ် ... ကွာ၊
ရင်ဇာတ်နာကြောင့် ...
မျက်နှာကို ... ဝှက်၊ ကျောခိုင်းထွက်ရင်း ...
လက်နှစ်ဖက် ... ဖုံး၊ လျှိုးကွယ်ပုန်းပြီး ...
ချုံးပွဲချ၍ ငိုလိုက်တယ်။

*** *** ***

" သမုဒယ ဇာတ်သဘင် "

အပျိုတော် မပါ၊

အော်ပရာ, စတိတ်ရှိုးနဲ့
ခပ်ရိုးရိုးစတဲ့ ပွဲညဦး။
နှစ်ပါးခွင် ရင်ချင်းအပ်ပေမယ့်၊
နောက်ပိုင်းဇာတ်ထုပ်အသိမ်းမှာ၊
(တချို့တွေများ)
မျက်ရည်တောင် မထိန်းနိုင်ဘူး။ ။

*** *** ***

" သမုဒယ, သချိုင်း "
ဘယ်တော့မှ မခွဲဘူးနော် ...
ပျော်ရွှင် ကြည်နူး၊ ရည်စူး စကား
သူ ... ပြောကြားစဉ်၊ အနားတွင် ... ခို
နားဝင်ချုံ့မြဲ၊ ချုံ့လွင်လှ၏။
လွင်လွင်ရယ်လျက်၊ နှစ်သွယ်လက်နဲ့
ပွေ့ဖက်သိမ်းကြိုး၊ ပခုံးထက်မှာ
အုံးစက်မှီကပ်၊ ရင်အပ် ပူးဝင်
ကြင်ကြင်နာနာ၊ တီတာ နှုတ်ဖျား
စကား အလင်္ကာ၊ ပါးပြင်နံ့သာမွှေး
ဖွဖွကလေး ရှိုက်၊ အလိုက်အထိုက်လေးမော့
ပိုက်ထွေးချောမြူ၊ ကြည်ဖြူနှစ်ကိုယ်
ရည်တူ ချုံ့မြဲ၊ ချစ်နေကြစဉ် ...
စကားပင်နန်း၊ ထိုင်ခုံတန်းမှာ

သစ္စာပန်းလေး၊ ကိုယ် ပန်ပေးတော့
မေတ္တာပန်းလေး၊ သူ ပြန်ပေးတော့
ငှက်လေးတွေလည်း ... ကြည့်၊
ရှက်သွေးတွေလည်း ... အပြည့်၊
နေကြာစေ့တွေလည်း အတူစား၊
ဝေဒနာအသိတွေလည်း အပူမထား၊
သူများခွဲလည်း၊ တို့မကွဲဘူး
ရင်ထဲ မှတ်ယူမိတယ်လေ။
သည်လိုနဲ့ပဲ ...
မမြဲ လောက၊ ဝဲဩဃမှာ
အနိစ္စတရားကို ...
လက်တွေ့ပြ၊
အတိတ်က, စကားကို ...
ဖျက်ရွှေ့ကြရင်း၊
မင်းလည်း မင်းလမ်းသွား၊
ငါလည်း ငါ့လမ်းသွား ... လို့၊
ပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့ အမေးစကားအရိပ်တွေဝဲကာ၊
ဘဝ, ယန္တရားရဲ့ ခွေးသွားစိပ်တွေထဲမှာ ...
ပြေးလွှား ... စိတ်, ဖြေ၊
အတိတ်တွေကို ...
ကြိတ်ချေ ဖျက်ဆီးခဲ့ကြပြီ။ ။

"သုညနှင့်ကပ်လျက်ရှိသော ကိန်းဂဏန်း "

သူ ... သိပါစ။

လူမသိတာက ကိစ္စမရှိပါဘူး ...

အပူမိတာက စိတ္တဇအတိပါပဲ။

အနိစ္စကို ဆင်ခြင်တွေးလည်း ...

အတိတ်ညအို ရင်ခွင်နွေးမှာ။

တေးအလှကဗျာ ချိုလွင်မိတောင်။

ဝေးကြမှာ ကြိုတင်သိသူမို့။

ငိုချင်မိတဲ့ အသည်းနှလုံးရဲ့။

ပြိုချင်မိတဲ့ ပုလဲကုံးနဲ့။

တစ်ညလုံးရေးတဲ့ ကဗျာဟာ

" ဝ " လုံးကလေးရဲ့ အနာပါကွယ်။

" မွန်းတည့် ... မိုး "

မနေလိုပြီ ...

နွေကို သီခူး၊ ရင့်ကျူး မြက်ဟ၊

အသက်မျှ ... သူ၊ လက်ပြ ... ပူပြင်း၊

ဟန်မူ တင်းမာ၊ လမ်းခွဲရာဝယ် ...

တွယ်တာသမျှ၊

ကွယ်ရာက ... လွမ်း၊

ဖယ်ခွာခန်းမှာ ...
ဝမ်းမနည်းပြ၊ လမ်းခွဲစ ... မငို၊
မျက်ရည်ကို ... တင်း၊ ပြုံးနေရင်းနဲ့၊
ချစ်ခြင်း၊ ဒဏ်ထက်၊ ကံ၊ လက်နက် ... ပြင်း၊
ရင်တွင်း စူးဝင်၊ မနုတ်ခင်ပဲ ...
ကြင်ဖော် ... ကျောခိုင်း၊ ခြေလှမ်းတိုင်းကို၊
မှုန်မှုင်း ဝေသီ၊ ကြည့်ငေးရီရင်း ...
ဟိုဆီ အဝေး၊ ခိုမှီ ထွေးဖက်၊
နှစ်သွယ် လက်ချင်း၊ ထိတွေ့ရင်းနဲ့၊
နှုတ်နှင်း ဖွဖွ၊ တသသ ... ထား၊
စကား အလင်္ကာ၊ အကြင်နာ ... အနမ်း၊
နှုတ်ခမ်း နီစွေး၊ ပျားရည်နွေးစွတ်၊
မွတ်သိပ် ရင်ခုန်၊ ရှေးရှေးပုံတွေ၊
အာရုံ လိပ်ပြာ၊ အတိတ်ရွာကို၊
စိတ်မှာ ပြန်ထင်၊ ကြားမြင် မောလျှ၊
သတိရကာ ...
ဘဝ ... နှစ်ကိုယ်၊ အစလို မဟုတ်၊
ယိုင်လှုပ် ... ကျကွဲ၊ အပြောင်းလဲမှာ၊
ခေါင်းလည်း ငိုက်စိုက်၊ မောဟိုက် ဝပ်စင်း၊
ဆယ်နေပြင်းထန်၊ မွန်းတည့်ယံထဲ၊
ပူပန် မထား၊ သူ ... ပြန်သွားမှ ...

အားပါးတရ ငိုတော့တယ်။

*** *** ***